δεύμενος ἡελίου νυὸς ἀκὰ θεούμενος

ο ἀλλὰ δὲ τοῦ δόλῳ σε δαμεὶς ὁδὸν ὠκεανοῖο 580
νῆα θόωσιν θούλην ἐυεργέϊ νηὶ τεθήσεις
ζώσαμενὸς ἠελίοιο βεβηκότος ἐς τέλος ἄρχων
ἡμαλέοι κατὰ νύκτα ἀμαιμακέες εἰς κέχυται πῦρ
λοξὸ δὲ μουνάρξει λῆμος ἐς ἠῶς τροφάλιγγι
ἀνλίνων ἰθεῖαν ἐς ἠέλιον ἐρχομένοιο
μέσφ' ἐς ἠιανέους νοίνν ὁδὸν αὖλις ἐλάσσῃ

ο ἀλλὰ δὲ ὁδὸν τοῦ ὠκεανοῦ ἐς δαίμονος θυμῆνῶν βρεδανῶν δ' ἐλθὼν
ἀτρεκὲς ἐν δαβόρρα ἐς δὴν θούλην νῆα θοὴν δὴ νῆ τε
ἐκάλε μὲν τοῦ ἠλίου τρὸς δὲ ἄρχων μέν δὲ τὸ ἐς μενεῶν ἡμέων, ἐ
ὃ δὲ τὸν φόνον βεβηκότος δὲ δὲ ἡμέρας κατὰ νύκτα δὲ ἀπὸ λαμπρὸς αὖθι
φῶς ἐν κέχυται πανικαῖα καὶ μέγα πρὸ φάλιγγι ἐς δὲ τρέφει αὖλιν
λοξὸ δὲ θέρει δὲ δὲ ἥλιος δ' ἠοτόλι φέρει· καὶ τὸν ὁρίζοντα ἐν κλινόμενος
ὅτε καὶ ἡμέρος ἀφανὲς ἐς τοῦ ὠκεανοῦ κύκλου καὶ δὲ φάσαν τῶν αὖλιν
αὐτοῦ ἐρχομένων· ὡς βορεόθεν οὖν ἀνὴν νῆν μυκεσθαῖς αὖλιν τρέφει
τρέφει· καὶ ἀς αὖλιν ἐφορᾶ καθ' ὅλον τὸν κύκλον ἕως ὅτου ἐς τοῦ
κυ ἀνέους αὖθις ἐλάσῃ τὴν νοίαν ὁδόν· τοῦ δὲ ἕν ἕως ὅτου ἐλθεῖν ἐστὶ
τοὺς τὰ νόια μέν καὶ τοὶ κοῦν δὲ τὰ πάλιν ἰνδοὺς καὶ αὐθὶ ὁ θεῖ· νόιον καὶ
δὲ μέρος λέγεται ἡμικύκλιον· ὦ καὶ τοὶ κοῦν ὃν αὐ αὐθὶ ὁ θεῖ· τὸ δὲ αὖ
τὸ κάμνον ἐλθὸν ἐς βόρειον· ἐνῶ καὶ γίνεται ἐς δὲ μένει ἡμέρα

α τὸ δὲ τὸν σκυθικοῖο βαθυῤῥόον ὠκεανοῖο
νῆι θάμβος· ἐλθὼν δὲ τρὸς ἠὼ νάλα κιμμέριος
χρυσείην τοιῆν θυάγει τόρος ζώσαν καὶ αὖτοῦ
αὐτοῖν καθαροῖο φαάνει ἠέλιοιο 590

προθέω